

az érdem elismerése, akár a munka által elő állított nyereségben való aránylagos részesítés, vagy végre az által kedveltségek meg, hogy a munkában megőszült munkások öreg napjaira némi menedéke legyen? Korántsem. Állam és társadalom mit sem törődnek a munkások szükségével, jogaival.

Pedig vannak iparágak, példaképp a gépgyártást említték, melyeknél a munkások a gőzkazán szétrobbanása, vagy a gépekkel való egyéb érintkezés által, folytonosan a halál veszélyének vannak kitéve, s így nap nap mellett kockáztatják életüket, még pedig aránytalanul nagyobb mérvben, mint a katonák a háborúban.

A mellett kitűnő gyakorlati ismereteiknél fogva az iparnak s így a hazának kétségbevonhatatlanul nagy szolgálatot tesznek hosszú, becsületes pályafutásuk alatt, ha csak egy-két szétrobbanás által nem lelik kora halálukat, vagy a gép fogai alatt el nem vesztik testük valamelyik tagját.

Es mégis, számíthat-e a munkás az utóbbi esetben legalább azon díjra, mely a kétségkívül dicseretes, de teljesen gyümölcstelen hősiességért jut ki a harc fiaának? Nem. Mit gondol vele a társadalom, az állam, ha a munkádo háltatlansága miatt az utófel kell éhen halnia a megcsönkült, vagy elerőtelenedett munkásnak.

Es végre a világhírű iparkiallitások al kalmával — gondoljunk csak a mi országos kiállításunkra — jutott-e eszébe valakinek megemlékezni azon kiváló ügyességű munkásról, ki egyik vagy másik megbámult kelmét szötte, e villogó fényű fegyvert kovácsolta, arany és ezüst edényeket véste, ébenfa, mahagóni, vagy elefánt csontu butorkot faragta, s a nemes drága köveket ritka művészettel be foglalta? Nem. Ok pinczelyukakban vagy padlásszobákban, szegény ehezű családoktól környezve csekély díjukon tengetik életüket, holott ők legalább is felében hozzájárultak ahhoz, hogy az országban, mondhatni csodaművek jöjjenek létre, melyekben a nemzet gazdagsága, dicsősége és büszkesége fő tényezőit leli.

Ha egy kereskedelmi miniszter csak némileg felfogná a magas hivatalával járó kötelességeket, feladatait tűzné ki minden gyárosnak, a ki valamit visz a kiállításra, hogy a munkások által önmaguk közül választott egyenkéntől a gyáros jelöltje ki azon egyént, a ki érdemesnek tartja, hogy a kiállítások ünnepeinél a munkás osztályt képviselje.

Nem volna-e szép s buzdító példa, ha maga a gazda jelölne ki jutalmazásra s kitüntetésre méltónak azt ki mint osztályának legbecsületesebb legszorgalmasabb s legértelmesebbje, társai választása szerint is legérdemesebbnek bizonyul? Akkor eltűnnék a legkétségbeesettebb, igazságtalanság, akkor nemes és magas szeszű cél éleszteni a munkás jobb tulajdonságait, lenne egyttal érdeke is minél nagyobb szorgalmat és ügyességet kifejteni.

Kétséget nem szenved, hogy gyárosnak is van joga a reá halmozott kitüntetésekhez: a kifejlett értelmi erő, pénz kockáztatása, intézetek felállításra s néhai jótéteményeiért; de miért legyen a munka irgalom nélkül kizárva e jutalmakból, dicseretekből, melyek

tudomás szerint oly jelentéktelen benyomással vannak a tömegre...

Csak a tábornokok és tiszték nyernek a hadseregben kitüntetést? S ha az ipar üzök óriási eredményeket felmutató seregében a a főnökök elvették kétszeres jutalmukat, miért feledkeznek meg a közkatónokról? Miért nincs számukra a kitüntetésnek semmi jele? egyegy vigasztaló, elismerő s jóakaratu szó a méltóságos ajkáról? Miért nincs arra példa, hogy egy munkás rendjelle lett volna kitüntetve kezei munkája, egyszerűsége s hosszú fájdalmas életpályáján szerzett érdemiért?

Meltyebb volna ó arra, mint sok más, de hiába! a szerény munkásnak feledés, igazság talanság, közönyösség és becsmerelés a jutalma.

Ez általános közönyösség, melyhez gyakran a halátlan galdó önzése és köszívűsége járul, sajnálatra méltó inséges helyzetbe taszítja munkásokat.

Nemelyek a kitartó munka daczára nélkülözések között élnek, s kora halál martalékaul esnek többnyire megátkozva a társadalmat, mely őket annyira elhagyá. Mások a szesz italok káros élvezete által igyekeznek szenvedeteiket feledni.

Végre, sokan érdekl, előny, erkölcsi és anyagi ösztön vagy érzet nélkül a több vagy jobb munkára, csak arra szoritkoznak, hogy megteszik azt, annyit és úgy, a mennyire épen bérok megszorgolása végett kénytelenek.

Semmi sem köti őket a munkához, mert nem látnak benne semmi emelót, semmi becsülni valót; semmi sem ója őket a tetlen-ség csábja elől, s ha épen sikerül nekik egy darab ideig a munka nélküli élet, könnyen megszokják a henységét s kicsapongásokat. S így néha az aljában jónasú, derek jóakaratu munkások a legelveteműlőbb szenedéyek rabizája alatt görnyednek, mert hiányzik az óvatos, méltányos figyelem, mely őket elősegítené, ösztönözné s jutalmazná működésük kezdetén, mikor a munkásság és őszinte törekvés bennök fejleszhető lett volna.

Nem kevésbé járulnak hozzá ezen okok arra, hogy őket morális életükben tönkre tegyék.

Itt kell aztán a munkások helyzetével foglalkoznunk.

A nyomasztó helyzet a legtöbb munkás leányt arra kényseríti, hogy önfentartásért erkölcsrontó viszonyokban keresse.

Igy történik hogy szeretőjük részéről bizonyos, kicsiny bár segélyezésben részesülnek, s ezt munkájuk eredményével összekapcsolva, megélik, úgy a hogy.

Majd úgy járnak, hogy sorsuk összeköti őket egy férfitval, s ha ez a szükségesek fedezésére képes, egészen odahagyják a munkát így aztán, mi a viszony tart hozzázoknak az elvadászathoz és tetlenséghez, a mi a henység metélyét oltja kiirthatatlanul e szerencsétlen lényekbe.

Ez az első lépés az örvény fele, melybe a munkások nagy része az állam büns gondatlansága miatt sodortatik s sokszor oly munkásoknak buknak el kik különbben örömet éltek volna erkölcsösen, becsülettél.

Következik a második lépés. Bizonyos idő mulva szeretőjük reájuk s un, s ott hagyják őket többnyire akkor, midőn anyákká lettek.

Vagy az eszeveszett pazarlás börtönbe

juttatja a férfit, s a lány egyedül elhagyatva, önfentartási eszközök nélkül marad. A kibben negmarad a jobb érzés, a lelki erő: visszazárnak a munkához, de ilyenek kevesen vannak.

A többi kényserítve a szükség, s a könynyű tetlen élet megszokása által a feslettség legalsó fokáig sulyednek.

Am ez elvetemedett állapotukban inkább szánalomra mint korholásra méltók, mert el-estők főindokai a munka hiánya és csekély díjazás a gondosság és méltanyosság hiánya volt. Egy jeles értekezésben következök olvas- hatók: "... A munkás nőkről, kik hasonló alternatívákba szoritvák, fölőseges szólanunk. Csak arra hívjuk fel a figyelmet, hogy a kerítők munkás-szünetek alatt, a nép legszebb leányai köz l szemelik ki s ragadják el áldozataikat (Ligue nationale contre la misere des travailleurs, ou memoire explicatif d'un petition a presenter a la chambre des deputes, par I. Terson.)

Mindezek, — azt hisszük, — oly körülmények, melyek megérdemelnek, hogy illet-kes körök azokkal behatóan foglalkozzanak.*)

Rónay Imre.

HELYI HIREK.

Van-e phylloxera?

Debreczen, 1887. aug. 4.

Tek. Szerkesztő ur! Becses lapjának tegnapi számában „Egy kert-gazda“ aláírásal egy kö-lemény jelent meg, a melyben ta-gadtatik, az hogy a boldogfalvai kertben phylloxera lenne, és a satnya szőlők letezése ezen kertben a kedvezőtlen időjárásban elíteltett árva veszőknek tulajdonítatik, és azon körülményt, hogy mi a phylloxerát ezen kertben feltalálták, csak phylloxera vadászati hajl-mnak tekintik. — Ez ellenében bátor vagyok felemlíteni, hogy mi nem saját jó kedvünkből fáradtunk ki 36 cl-nyi hőségben a nevezett ke-the, hanem tettük ezt a hatóság felszólí-tása következtében. itt tehát a phylloxera vadászati hajlam teljesen ki van zárva. Hogy ha a fentebbi közlemény írója, valaha phylloxerát látott volna, akkor azt mondanám neki, hogy jöjjen hozzám menjünk ki együtt a Boldogfalvára, vagy akár a vargakeribe is a hol ezen bogarat időközben szinte feltaláltuk, és mi neki ott a phylloxerát meg fogjuk mutatni, a mi annál is inkább lehetséges minthogy a kert közel van, és talaja nem homok talaj. Így azonban nem marad egyéb hátra, mint egy oly egyéni-ségre hivatkozni, a ki a cikk írója nálunknál nagyobb tekintélynek hajlandó a phylloxera ügyben elismerni és talán mint ilyet, el fogja ismerni azon biztot, a ki a kormány ide fog kiküldeni, a kerteknek felülvizsgálására. Addig is azonban, míg az ide érkezik azt mondom a tisztelt cikkíró urnak, hogy fogadjunk, hogy van a Boldogfalván phylloxera! — és én ezen

*) A „Rouche populaire“ című munka-sok által szerkesztett lapban következők talál-hatók: „Szörderékaj kartolók. A gyapjuból felszálló por miatt a kartolás felette veszélyez-teti az egészséget. Legtöbb, ki e mesterséget üzi, hurutba esik v. szűkmellűvé lesz, míg aztán bele hal. Még veszélyesebb azoké, kik választó vízzel, fehér ólommal, miniommal dolgoznak, s kik rendszeren ennek következté-ben idejekorán elhalnak. Ilyen helyre menve azt mondják a munkások: „mészárszékre me-gyünk!“

Maradtam tisztelttel: Dr. Védródi Viktor.

* A telefon hálózat Debre-czenben nemokára létesülni fog, a meny-nyiben a felmerült akadályok nagy részben megszűntek. E napokban tisztelgetek az enged-ményesek a közmunka és közlekedés-ügyi miniszter urnál, hogy az engedélyokmány egyik igen lényeges s a felállítást megakadá-lyozó részének megváltoztatását kieszközöl-jék, azon szakasznak t. i. melyben az állam-nak ama jog tartatott fenn, hogy az enged-ményesek bármelyikének, bármikor bekövet-kezhető elhalalozásakor, az egész vállalat minden felszerelésével, sőt a letett biztosíték kal együtt, az állam tulajdonába megy át minden kárpótás nélkül. A miniszter az en-gedményesek azon aggályát, hogy ily alak-ban, a közérdekből felállítani szándékolvt vá-lalat csak szerencse jétek volna s hogy 1—2 év mulva a nagy pénzbeli áldozatok árán megteremtett vállalat engedményesektől min-den kárpótás nélkül elkobozható és másnak adományozható lenne, ha t. i. az engedmény-esek egyike elhal, elosztatlan megígerte. Termé-szetes, hogy így nemcsak fáradságuk eredmé-nye volna ez által veszélyeztetve, hanem a vállalatba fektetett vagyonuk is, s épen ezért a jelzett szakasz változtatlan fenntartása csak azt eredményezné, hogy Debreczenben a tele-phon hálózat felállításra megakadályoztatnék, a mennyiben az engedményesek későbbek vol-nának felállítási engedélyokról lemondani, mint sem hogy ezen feltétel mellett vagyonukat kockáztassák. A miniszter kijelentette, hogy lehetőleg intézkedni fog, hogy engedménye-seknek eme aggályát mielőbb elozlassa s hogy Debreczenben ezen, a forgalom tekintetében oly annyira szükséges, rendkívül tövös hatású vállalat létrejöhesse. E szerint csak napok kérdése a munkálatoknak megkezdése, illetve a telefonnak Debreczenben való megnyitása.

* A z 5000 forint os lopás ügyében a rendőri vizsgálat — melyről már több iz-ben megemlékeztünk — be van fejezve. A terjedelmes ügyirat-halmazt ma vagy holnap átteszik a kir. ügyészséghez. A nagy-váradí cigányok következetesen mit se van lanak.

* Az ártézi kut furásánál 240-dik méterig haladtak, a következő rétege-ken át: 233.62 m. nél sárgás barna tömör agy-ag, kék agyag gubókkal, 234.04 m. igen tömör barna agyag vas oxid jellel; e rétegben egy nap alát alig haladtak egy fél méter-nyire; 235.27 m. sárgás barna vizenyős agyag-tömör kék agyaggal vegyesen; 236.93 m. ha-muszürke folyékony agyag, mész tartalommal 238.07 m-től 240.09 ig zöldes barna vizenyős és meszes agyag, tömör rozsdás barna agyag gubókkal.

* Holdfogyatkozás volt tegnap este, mely 8 óra 51 perczor vette kezdetét s 11 óra 18 perczor véget ért. A tünemény nem nyujtott valami különösen szép látványt, mert a holdnak csakis mint negytized része sötétült el.

* A debr. orvos s gyógygsze-rész egy let helyiségében aug. 6-án d. u. 6 órakor Dr. Ujfalussy József előadást tart a „Myxoedemiáról“

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

Borus éjjel...

Borus éjjel is úgy látszik, Nekem, egy csillag világít

Átragyog a sötétségen, Legszebb csillag az az égen.

Béragyog, szólit, vezérel, Almaim behintí fényvel.

Ott marad az égi bolton, Elhullása lenne holtom.

Azután, siromba szállva, Fényt hoz a rideg halálba.

Béragyogta muló éltém, Béragyog az örökletben.

Szép halott szerelmem, üdvöm, Áldásom esérébe küldöm.

Az a csillag — szent emléked, Hogy ne köszönném meg néked!

Szívem — csillag-világtalan: Nap lenne, nap-világtalan.

Egy csillaga van legalább, Egy kis csillag — egy nagy világ!

Gáspár Imre.

A papr-káról.

(I.) A paprikának régiségét, elterjedését szándékozom kimutatni s az egyszerű növény-proletár annál inkább megérdemli figyel-münket, mert az a magyar háztartásnak elváhatatlan kísérője és oly sok jóval van különösen népünk életmódjával kapcsolatban, hogy nincs a szegény halálszgunyhótól a palotáig ember, ki azt a kertek piros hüvelyében

vagy megörölve és sóval párosítva az étasz-talon, vagy a speciális nemzeti étkek társa-ságában fel ne ismerné.

Van egy nagy terjedelmű növényesalád, melynek tagjai többé-kevésbé mind mérgesek kellemetlen szaguk s az egész földön, de leginkább a forróví tartományokban vannak elterjedve. Némelyek közöttök bizonyos mérték-ben s irányban el nem tagadható nagy has-onnal bírnak, mások már misztikus lényegök s megjelenésökkel elég okot adnak arra, hogy bennünk a bizalmatlanság és félelem érzete támadjon; egyrészt a szenvedés s ehezű embe-riség halálját idézhetik elő, másrészt képzé-letünkbe hozhatják a mesés boszorkányság s kuruzslás sötét üzelmet, azok konyhájából kikerült mindentgyógyító kotyvadékokat — az esetleges bajok s bűnperek hosszú sorát, — melyekben annyi emberélet önkéntes s önkén-telen megmérgezésénél azok vitték az öldöklő szerepet.

Ertem a — csucsorfele (Salonaceae, Nachtschattengewächse) növényeket, mely növényesaládban a burgonya, beléndek, ebszóló, dohány, maszlag, farkascseresznye s más ismeretlenebb tagok mellett a paprika is természetes helyét nyerte.

Fingerhut fűvészek 1833-ban megjelent Monographia generis Capsici című művében már több mint 40 paprikafajt találtak leírva, jelenleg pedig, ha a kerti válfajokat is szá-mítjuk, 80-féle paprikát ismerünk. — Vannak cserje idomu fajok évelő gyökérrel és olyanok, melyeknek gyökere csak egy nyáron áll tart. Ez utóbbi egynyári fajok érdekelhetnek csak jelenleg bennünket, mert ama tapasztalatnál fogva, hogy egynyári növények általában korábban szoknak más égaljakhoz, vagyis könnyebben akklimatizálhatók, mint az évelők az egynyári paprikafajokat is most mind az öt világgrészen elterjedve művelés alatt találjuk s nemcsak a melegebb tartományok, hanem még az ingadozó hőmérsékű Norvé-giában is egész a 64 ész. szélességig is ter-mesztetnek — A Duna alsóbb folyásánál fekvő delibb országokat nem tekintve, melyek-ben a paprika legáltalánosabb, nagy mérvben ültetik Franciaországban; s utazunk Spanyol-

országban, ott a „pimiento“ ültetvények nem fognak hiányozni sőt dr. Filippi szerint Granada, Carolina, Estremadura vidékein nagy táblákban paprikát ültetnek, mely körül agave és fügekaktusz képezi a sövényt. — Járunk Olaszországban, a „peperone“-t, (mely a pap-riko olasz neve) mindenfelé vetik és Görög-országban a „piperia“ bármely kertben fellelhető. Ha tekintetbe vesszük az egykori törzsfaj egyformaságát, mely óriási sok válfaj képződ-hetett a lassu akklimatizáció folytán a külö-nöző európai tartományokban mindeddig.

Mily kitűnő példát nyújt a paprika is az emberi kéz által okozott növényvarialáshoz! A kertészetben érezhető is ezen variálás hátránya, mert ott a paprikafajok csinálását majdnem a kiismerhetetlenségig látjuk kifej-lesztve s jelenleg óriási feladat lenne a va-lódí fajok s változatok egymáshoz való viszonyait korrekte megállapítani! A paprika-fű-szert pedig, tekintet nélkül arra, vajjon melyik fajtól ered a piros, vagy sárgás por, a világ különböző népeinél különböző házi szokások s étkezési módok mellett táplálhatjuk haszná-latban.

Az ismert közmondás, „a hány nyelvet tudsz, annyi népet érsz“ hasonlatául bátran ki lehet mondanunk: a hány népet tudsz, annyi-féle paprikást érsz! mert egy jókora száka-csönyvet állíthatnák össze azon számtalan étel nemekből, melyeknél a paprika fűszer adja az ingerlő ilt. A híres természetvizsgáló Tschudi, ki Delamerikában több éveig utazott, említi, hogy Brazília, Chile és Peru ugy benszülött, mint kivándorolt lakosainál majdnem minden háztartásban külön edény található a nélkülözhetetlen paprika fűszer számára.

A tropikus égalj daczára, mely inkább hűtő, mint hevítő szereket parancsolna, csodá-latos mennyiségben fogyasztja azt a spanyol nemestől a szegény arrieiro (öszvérhajtó) mindenki. A babiai, janeirói s cuzcoi piaczo-kon hemzseg a sok „aji duole“ vagy édes paprika és az apró „chircla“ vagyis a bog.ós paprika, melyeket fenhangon kínálnak barna-sárga bőrtü kertészei. A paprikát különös mó-don konzerválják is: a teljesen érett gyű-mölcsöket liszttel felváltva rétegenként fazékba

rakják s kemenczékben megszáritják; azután megtisztítván porrá őrlik, 16 rész buzáliszt-tel s kevés elesztővel tésztavá gyurván, er-jedni engedik s a kétszerelt alakjában meg-szűtik. E sütemény reszleke fűszerezi az ott kedvelt „pepper pot“ nevű ételt. Míg nálunk a paprikát csak is husmentekre hintik, addig a meleg égaljak vegetariánus népei a legegy-szerűbb tészta vagy gyökérelétkébe is azt keverik, Mexikóban a kukoricából kedvelt lepényeket készítik, melyek „Tortilla“ vagy „Gordas de Mais“ név alatt ismeretesek; ezekből kimaradhatatlan a chilli vagy a pap-rika mint az új mexikói neve alatt sze-repel.

Az asztekeknel minden babkomedencia, de főleg a „yetl“ szintén paprikás étel; Su-rinamban pedig az indián népeknél ósrégi fő-zélekek a „kossabi“, egy lisztes gyökerű nö-vény, melyet ritkán hus vagy hallal, de min-denkor eösen paprikával készítenek el.

A bogyós paprikát illetve, mely a tropi-kus eszökek folytán mindenütt kitűnően diszlik Humboldt egy különös szokást hoz fel; az indiánok ugyanis nyilaik megmérge-zésére szedett növények közé ezt is bekeve-rik a tikunamereg közétéhez, ama beszűlális czéltől, hogy az okozott halálos seb minél fájdalmasabb kimulást hozzon.

Afrikaiban a legkülönbözőbb nevek alatt ismeretes a paprika fűszer, még pedig nem csupán a partvidékeknek európaikkal közle-kező népeinél, hanem a nagy szárazföld beu-sejében is. A vad népek szokásainak leírásá-nál majd minden utazó említ néhány papri-kafajt. Barth a Timbuktu s Bambara közötti auelimmedéknél találta „tisusaten“ név alatt; a Nyassa tó s Kilimandzaro helység vidékeit beutazta „Von der deken“, igen számos he-lyen említi a paprikát, mely Zanibartól kezd-ve „p-lipiti“ helyi elnevezésén az egész keleti oldalon ismeretes. A „pilipiti“ név után után sokat bizonyítottak a mellett, hogy a keletafrikai népek az arabok által ismerked-tek meg e fűszerrel, kiknél a paprika „filí“-nek nevezetik.

Legjobb megtakarítás.

Mindenkinek, ki szükségletét gyarmatárak, külföldesekből általunk szerzve be. Egy próba rendelés által meggyőződhetik a mi cikkünk felől, melynek mi sincs veszélyezve, mert a nem tetsző cikkeket készségesen cseréljük, vagy az érte járó összeget visszafizetjük. Nem is ez a nagyobb valódság! Uj! Kávé alkatrésze, 4 deka elég 5 ko. kávéhoz. Ingyen minden kávéküldeményhez, mely által a legolcsóbb fajta kitűnő ízű lesz.

Tekintve a kávé árának rohamos emelkedését, mivel az olcsó fajtáknál alig néhány krajczár különbözet van: csak is a finomabb és legkiválóbb fajta ajánljuk. Ezuttal ajánljuk még, a mi kiváló kávé vegyületeinket.

Jáva pótkávé 4 kilójával — 2 frt 20 kr.
 Mokka — 2 frt 50 kr.
 5 ko. Ceylon finom zöld kit. — 6 " 97 "
 5 " arany jáva zamatos — 6 " 93 "
 5 " gyöngy kávé zöld igen finom — 7 " 50 "
 5 " arabiai mokka finom — 7 " 10 "
 Amerikai kivétel — 2 " 50 "
 Thea olcsóbb mint a kávé 1 klós csomagokban:
 1 ko Congo csak — 2 " 50 "
 1 " Souchong — 3 " 50 "
 Pecco-Souchong — 4 " 70 "
 5 " 1 Hordócska orosz koronaszardina 1 " 70 "
 5 " „marinrozott Hering — 2 " 10 "

Jelszó: jó, olcsó, pontos, valódi. Több elismervény!

Minden díjmentesen és csomagolás nélkül, utánvét jutalek nélkül.
 Kimerítő árjegyzék sok százasféle fogyasztási cikktől ingyen és bérmentve.

Stückrath és Társa áruk kődeménye Hamburgban.

A LEGJOBB ALKALOM!
 Női- és férfi-, tan- és sportcipő készítésére.
 legolcsóbban beszerezhetesére.

Köz tudomásra hozom, hogy helyben, főpiacz, a BIEDERMANN-PALOTÁBAN május óta fennállott cipő-üzletet felhagytam és az abban levő egész cipő-árú-raktárt fő üzletembe, piacz-utca, a városház épületébe helyeztem át.

Ez által azon helyzetbe jutottam, hogy az előre haladt idény dacára is **raktáramat csökkenthesem**, áruimat oly **olcsó áron** bocsátom a vevő közönség rendelkezésére, aminteket még **Debreczenben nem ösmertek.**

A n. é. közönség további szives pártfogását kéri
 kiváló tisztelettel

FALK OTTÓ,
 főpiacz, a városháza épületében

Megrendelések mérték után, ugyszinte javítások gyorsan és pontosan elkészítetnek.

Az arany csizmához.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás.
Nyári gyógyítás.
Őszi gyógyítás.
Téli gyógyítás.

Csak valódi, ha minden dobozon a gyárjegy egy sas és MOLL A. sokszorosító cégé nyomata látható.

Ezen porok gyors gyógyhatása makacs gyomor- és bélbetegségek, emésztési nehézségek, altestbajok, gyomorgörcs, dugulás, májbj., vértolulás, aranyér és a legkülönfélébb női betegségek ellen évtizedek óta folytonosan növekedő elismerésben részesül. — Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak Magyarország minden nevezetesebb gyógyszer-tárában. Csak Moll-féle készítmény kérendő.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Naponta szétküldés utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Köszönőirat MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozással fogva az ön Moll-féle Seidlitz-porai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra a kiváncok érte szívélyes „Isten fizesse meg“-et; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel
 Steinko Ján. F. lelkész Honnenschlag-ban.

Legjobb bedörzslő szer
köszvény, csusz
 és minden meghűlési betegségek ellen.

Csak valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyét és aláírását viseli.

Köszvény, csusz, mindennemű testszagot és benulását; *burogatás alakjában* minden sérelem és sebnél, daganatok gyuladásánál. *Belsőleg* vizzel vegyítve rögtön roszullat, hányás, kolika és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 80 kr. o. é.

Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszer-tár és ásványaru-kereskedésben. Csak Moll-féle készítmény kérendő.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Elismérés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll féle francia borszesz és sója vidékemen hihetetlenül működik.

Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.

Mély tisztelettel
 Hornof, lelkész Micholup-ban

87. szám.

ÁRJEGYZÉKE
 az „ISTVÁN“ gőzmalom készítményeinek. Saját raktárában.

Árak ausztriai értékre:
 Kötelezettség és engedmény nélkül készpénz fizetés mellett.

Zsákkal együtt.

100 kiló.	16.20
AB. Asztali dara nagy és apró szemű	15.20
C. Szinte közepeszerű	15.60
O. Királyliszt	15.20
1. Lángliszt	14.80
2. Montliszt	14.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	14.40
4. 2-od	14.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13.60
6. Szinte 2-od	13.20
7. Közép kenyérliszt 1-ső	12.60
8. Szinte 2-od	11.40
8 1/4. Barna 1-ső	10.20
8 1/4. Szinte 2-od	70 kg. 9.40
9. Láblist	70 " 6.40
10. Veres liszt	50 " 5.00
11. Finom korpá zsákkal	50 " 3.80
12. Durva korpá zsákkal	50 kg 3.20
Simán örlött liszt zsákkal	75 kg.
Dara és liszt 25 kl. zacskók. 100 kl. zacskóval együtt 60 krral drágább	Debreczen, 1887. július. 23.
A zsákok súlytartalma, — teljsuly tisztasulyának vége:	
A. B. C. 0—9 számig 25 és 85 kilo.	
10 11. 12.	50 "
Sima liszt	75 "

Haszonbérbe

adni szándékolatik több évre H. Nánáson egy tagban 78 hólvidi (hadházi) — egy másik tagban 58 hólvidi ujosztású szántó — s harmadik tagban 16 hólvidi — részben kaszáló, részben szántó — réti föld s alkalmas belsőség.

Értekezhetni Kovács József ügyvéd-nél Debreczenben, N.-Hatvan u. 1443 sz. a.

Koszt adásra
 vállalkozó kerestetik.

A debreczeni kir. gazdasági tanintézetnél, mintegy 80 tanuló ellátására október elsejétől vállalkozó kerestetik.

Az üzlet csekély befektetéssel kezelhető, mert a felszerelést a tanintézet adja. Ajánlatok augusztus hó 20 ikáig elgadatnak az igazgatóságnál, hol a feltételek megtekinthetők.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE
 KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁJA
 Debreczenben, Főpiacz Sz. Nagy Károly ház.
 Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK
 gyors és pontos elkészítésére;
 elvállal; tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét- bor- és árlapokat; díszműveket
 arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkívántató
 * ROVATOZOTT IVEKET; *
 diszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hibanélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számittatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkiüt ötször megjelenő „DEBRECZEN“ cz. hirlapban legolcsóbban számítva közléteszek.

KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KÁROLY ház.

1887. Nyomatott KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

